ദൂത് 7: രക്ഷയുടെ കാരണഭൂതനും (സേനാപതിയും) മുൻഗാമിയുമായവൻ തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചും പാളയത്തിന് പുറത്ത് പോയും അനേകം പുത്രന്മാരെ തേജസ്സിലേക്ക് നയിക്കുന്നു

I. ദൈവത്തിന്റെ നിത്യ ലക്ഷ്യം അനേകം പുത്രന്മാരെ തേജസ്സിലേക്ക് കൊണ്ടുവരിക എന്നതാണ്:

- ദൈവം നമ്മെ ദൈവത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരമായ, ദൈവം ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നതായ, തന്റെ തേജസ്സിനായി സൃഷ്ടിക്കുകയും രൂപപ്പെടുത്തുകയും നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു; നമുക്ക് ദൈവത്തിന് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഏറ്റവും ഉന്നത സേവനം തേജസ്സിൽ അവനെ വെളിപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ്. തന്റെ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തിലൂടെ ഒരു സംഘാതമായ രീതിയിൽ അവനെത്തന്നെ ആവിഷ്കരിക്കുകയാണ്. ദൈവതേജസ്സുള്ള പുതിയ യെരൂശലേം ദൈവത്തിന്റെ സംഘാത ആവിഷ്കാരമാണ്. നഗരത്തെ ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടഭാവം വഹിക്കാൻ ഇടയാക്കിക്കൊണ്ട് മുഴുവൻ നഗരത്തിലൂടെയും ദൈവം വെളിച്ചമായി കുഞ്ഞാടിലും കുഞ്ഞാടിലൂടെയും വിളക്കായി പ്രകാശിക്കുന്നു. പുതിയ യെരൂശലേമിലേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ, നാം ദൈവത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരം കാണുന്നു—വിളക്കിലെ വെളിച്ചം സൂര്യകാന്തത്തിലൂടെ പ്രകാശിക്കുന്നു. തേജസ്സിലേക്കുള്ള നമ്മുടെ പൂർണ്ണ രക്ഷയുടെ കാരണഭൂതൻ (സേനാപതി) ക്രിസ്തുവാണ്. മരിക്കാൻ ഭൂമിയിലേക്ക് വീഴുകയും, പുനരുത്ഥാനത്തിൽ തേജസ്സിൽ പുഷ്പിക്കാൻ വളരുകയും ചെയ്ത ദിവ്യ തേജസ്സിന്റെ വിത്തായിരുന്നു യേശു. അവന്റെ വളർച്ചയിലൂടെ, അവന്റെ മനുഷ്യത്വവും മനുഷ്യപ്രകൃതിയും ഉൾപ്പെടെ അവന്റെ മുഴുവൻ ആളത്തവും ദൈവത്തിന്റെ തേജോമയമായ ആവിഷ്കാരത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. കാരണഭൂതൻ, സേനാപതി, വഴിയൊരുക്കുന്നവൻ, മുൻഗാമി എന്നീ നിലകളിൽ, ക്രിസ്തു തേജസ്സിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ നേതൃത്വം എടുത്തു, അവന്റെ അനുയായികളായ നാം, ദൈവം നമുക്ക് നിയോഗിച്ച അതേ തേജസ്സിലേക്ക് കൊണ്ടുവരപ്പെടുവാൻ അതേ വഴി എടുക്കുന്നു. രക്ഷയുടെ കാരണഭൂതൻ (സേനാപതി) ആയ, തേജസ്സിലുള്ള നരൻ, ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സായ നരൻ, നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള തേജസ്സിന്റെ വിത്താണ്. നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള തേജസ്സിന്റെ വിത്തിന്റെ വളർച്ച ഒരു പോരാട്ട പ്രക്രിയയാണ്. നമ്മുടെ ഉള്ളിൽനിന്ന് ദിവ്യ മൂലകം പുഷ്പിക്കുന്നതാണ് തേജസ്സ്. നാം പ്രവേശിക്കുന്ന തേജസ്സ് ഒരു വിത്തായി നമ്മിൽ വിതയ്ക്കപ്പെട്ട ദിവ്യ മൂലകത്തിന്റെ തേജസ്സാണ്. കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെ പ്രക്രിയയിലൂടെ നാം തേജസ്സിലേക്ക്, ദൈവത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരത്തിലേക്ക് രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു; സീയോനിലേക്കുള്ള പെരുവഴികളിലൂടെയുള്ള നമ്മുടെ എല്ലാ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളും ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജോമയയായ മണവാട്ടിയാകത്തക്കവണ്ണം നമ്മെ തേജസ്സിൽനിന്ന് തേജസ്സിലേക്ക് രൂപാന്തരപ്പെടുവാൻ സഹായിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രക്ഷയുടെ കാരണഭൂതൻ (സേനാപതി) എന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർഥിക്കുവാനും നമ്മിലേക്ക് ദൈവത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതനായിരിക്കുന്നതിലൂടെ നമ്മെ തേജസ്സിലേക്ക് നയിക്കാനുള്ള തന്റെ കർത്തവ്യം നിറവേറ്റുന്നു. രക്ഷയുടെ കാരണഭൂതൻ (സേനാപതി) എന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തു അനേകം പുത്രന്മാരെ വിശുദ്ധീകരണത്തിലൂടെ ജൈവികമായി രക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ സംഘാത ആവിഷ്കാരമായ തേജസ്സിലേക്ക് നയിക്കുന്നു; ഈ ദിവ്യ വിശുദ്ധീകരണം നമ്മുടെ ആത്മാവിലുള്ള വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ആത്മാവിനാൽ നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നു. ദിവ്യപുത്രത്വത്തിനായുള്ള ദിവ്യ വിശുദ്ധീകരണം ദിവ്യ വ്യവസ്ഥയുടെ കേന്ദ്രവും പുതിയനിയമത്തിലെ വെളിപാടിന്റെ കേന്ദ്രീയ ചിന്തയുമാണ്. നാം ദൈവത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരമായിത്തീരുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ ജീവനിലും സ്വഭാവത്തിലും (എന്നാൽ ദൈവത്വത്തിലല്ല) ദൈവത്തെപ്പോലെ ആയിത്തീരേണ്ടതിന് നമ്മെ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാരാക്കിക്കൊണ്ട്, നമ്മെ ദിവ്യമായി "പുത്രവൽക്കരിക്കുന്ന" ദിവ്യ വ്യവസ്ഥയുടെ നിർവഹണത്തിൽ ദിവ്യ വിശുദ്ധീകരണമാണ് നിലനിർത്തുന്ന രേഖ: ①അന്വേഷിക്കുന്ന വിശുദ്ധീകരണം, അഥവാ പ്രാരംഭ വിശുദ്ധീകരണം; ②വീണ്ടെടുപ്പിൻ വിശുദ്ധീകരണം, അഥവാ സ്ഥാനീയ വിശുദ്ധീകരണം; ③സ്വഭാവപരമായ വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ ആരംഭമായ വീണ്ടുംജനന വിശുദ്ധീകരണം; ④സ്വഭാവപരമായ വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ തുടർച്ചയായ പുതുക്കുന്ന വിശുദ്ധീകരണം; ⑤ദൈനംദിന വിശുദ്ധീകരണമായ, രൂപാന്തരപ്പെടുന്ന വിശുദ്ധീകരണം; ⑥അനുരൂപീകരണ വിശുദ്ധീകരണം, അഥവാ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന വിശുദ്ധീകരണം; ⑦തേജസ്കരിക്കുന്ന വിശുദ്ധീകരണം, അഥവാ പരിണത വിശുദ്ധീകരണം. [Heb. 2:10] എന്തെന്നാൽ സകലവും തനിക്കുവേണ്ടിയും സകലവും തന്നിലൂടെയും ഉളവാക്കിയവന്, അനേകം പുത്രന്മാരെ തേജസ്സിലേക്ക് നയിക്കുന്നതിൽ, അവരുടെ രക്ഷയുടെ കാരണഭൂതനെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളിലൂടെ തികഞ്ഞവനാക്കുന്നത് ഉചിതമായിരുന്നു. [Luke 24:26] ക്രിസ്തു ഈ കാര്യങ്ങൾ സഹിക്കുകയും തന്റെ തേജസ്സിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നില്ലയോ? [Col. 1:27] അവരോടു ജാതികൾക്കിടയിലെ ഈ മർമത്തിന്റെ മഹിമാധനം എന്തെന്ന് അറിയിക്കുവാൻ ദൈവം ഇച്ഛിച്ചു, അത് മഹത്വത്തിന്റെ പ്രത്യാശയായ ക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നതുതന്നെ. [2 Cor. 4:17] ഞങ്ങളുടെ ക്ഷണികമായ ലഘു ക്ലേശം ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, അതിയായി കവിയുന്ന, നിത്യമായ ഘന തേജസ്സ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. [1 Thes. 5:23] അനന്തരം സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം താൻതന്നെ നിങ്ങളെ മുഴുവനും വിശുദ്ധീകരിക്കുമാറാകട്ടെ, നിങ്ങളുടെ ആത്മാവും ദേഹിയും ദേഹവും സമ്പൂർണമായി, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ, വരവിൽ, കുറ്റമില്ലാതെ സൂക്ഷിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ.

II. എബ്രായലേഖനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം, അഥവാ ആത്യന്തിക ഉപസംഹാരം, നാം തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ച് പാളയത്തിന് പുറത്ത് പോകണം എന്നാണ്

- തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുക എന്നതിനർഥം കർത്താവ് തേജസ്സിൽ സിംഹാസനസ്ഥനായിരിക്കുന്ന അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്തേക്ക് പ്രവേശിക്കുക എന്നാണ്, പാളയത്തിന് പുറത്ത് പോകുക എന്നതിനർഥം കർത്താവിനെ തിരസ്കരിച്ച മതത്തിൽനിന്ന് പുറത്തുവരുക എന്നാണ്. ഭൗമികവും മാനുഷികവുമായ മതസംഘടനയെ പാളയം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അനുഭവപരമായി പറഞ്ഞാൽ, ഇന്ന് പ്രായോഗികമായ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലം സ്ഥിതി ചെയ്യുകയും, മതത്തിന് പുറത്ത്, ഇന്ന് പ്രായോഗിക പാളയം സ്ഥിതി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നിടമായ നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ ആയിരിക്കണം നാം. നാം സ്വർഗീയ ക്രിസ്തുവിനെ ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട് എത്രത്തോളം നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ ആയിരിക്കുന്നുവോ, അത്രത്തോളം നാം കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്ന യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചുകൊണ്ട് മതത്തിന്റെ പാളയത്തിന് പുറത്തുവരും.

  യഥാർഥ പുതിയനിയമ ശുശ്രൂഷ നമ്മെ തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിൽ, നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ആസ്വാദനത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുകയും, അവന്റെ ശരീരത്തിനുവേണ്ടി അവന്റെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ പാളയത്തിന് പുറത്ത് യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുവാൻ നമ്മെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുക എന്നാൽ നമ്മുടെ ആത്മാവിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയാണ്; നമ്മുടെ ആത്മാവിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, നാം തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു: ①നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ ജ്വലിപ്പിച്ചും, നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ആത്മാവിൽ ഉറപ്പിച്ചും, നമ്മുടെ ദേഹിയിൽനിന്ന് നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ വിവേചിച്ചുംകൊണ്ട് നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ നാം പരിശീലിപ്പിക്കുകയും ഉപയോഗിക്കുകയും പ്രയോഗിക്കുകയും വേണം; ② തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിലായിരിക്കുക എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും, മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മന്ന, തളിർത്ത വടി, ജീവന്റെ പ്രമാണം എന്നീ നിലയിൽ നാം അവനെ ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മണ്ഡലമായ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്ത് ആയിരിക്കുന്നതാണ്, അത് ദൈവത്തിന്റെ നിത്യോദ്ദേശ്യത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തിനായി അവന്റെ സംഘാത ആവിഷ്കാരത്തിൽ പരിണമിക്കുന്നു.

- സ്വർണ കാളക്കുട്ടിയുടെ വിഗ്രഹത്തിന്റെ തത്വത്താൽ നാം മുന്നറിയിപ്പ് ലഭിച്ചവരാകണം, അത് ദൈവത്തിന്റെ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ജനം നിർമ്മിച്ച വിഗ്രഹമായിരുന്നു, അത് അവരെ വിഗ്രഹാരാധനയുടെ പാളയമാക്കി മാറ്റി: a) സ്വയ-സൗന്ദര്യവൽക്കരണം വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു; b) ദൈവം നമുക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നതിനെ പാഴാക്കുന്നതിനായുള്ള സാത്താന്റെ അപഹരണമാണ് വിഗ്രഹാരാധന; c) വിഗ്രഹാരാധന എന്നത് നാം ആസ്വദിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതാണ്; d) വിഗ്രഹാരാധനയിൽ സത്യദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിന്റെ നാട്യമുണ്ട്; e) വിഗ്രഹാരാധനയിൽ ആരാധനയിലെ കലർപ്പുണ്ട്. കർത്താവിന്റെ സാന്നിധ്യം ഇനി ജനത്തിന്റെ മധ്യേ ഉണ്ടാകില്ലെന്ന് മോശെ മനസ്സിലാക്കിയതിനാൽ, അവൻ തന്റെ കൂടാരം നീക്കി പാളയത്തിൽനിന്ന് കുറച്ച് അകലെ സ്ഥാപിച്ചു; അവന്റെ കൂടാരം ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരമായി മാറി. പേരിൽ കർത്താവിന്റേതാണെങ്കിലും വാസ്തവത്തിൽ വിഗ്രഹങ്ങളെ, അതായത് കർത്താവിനെയല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും ആരാധിക്കുകയോ, അന്വേഷിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന മതപരമായ ജനത്തെ പാളയം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മോശെ തന്റെ കൂടാരം നീക്കി വിഗ്രഹാരാധനയുടെ പാളയത്തിൽനിന്ന് വേർപെട്ടശേഷം, ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ സ്നേഹിതനോട് സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ, കർത്താവ് അവനോട് മുഖാമുഖം സംസാരിച്ചു. ദൈവവും മോശെയും ഒരേ ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നവരും ഒരു വലിയ സംരംഭത്തിൽ പൊതുവായ താൽപ്പര്യമുള്ളവരുമായ സ്നേഹിതരും കൂട്ടാളികളും പങ്കാളികളും ആയിരുന്നു. മോശെ ദൈവവുമായി വളരെ അടുപ്പമുള്ളവനായതിനാൽ, അവൻ ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ അറിയുന്നവനും, ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിനനുസൃതമായവനും, ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കാൻ കഴിയുന്നവനും ആയിരുന്നു. ദൈവവുമായി ഒരു പൊതു താൽപ്പര്യം പങ്കിടുന്ന വ്യക്തികളാകാനും ഭൂമിയിൽ അവന്റെ സംരംഭം നടപ്പിലാക്കാൻ അവനാൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാനും കഴിയുന്നതിന്, കർത്താവുമായി ഏറ്റവും അടുപ്പമുള്ളതും ഹൃദ്യവുമായ ബന്ധം പുലർത്തുന്നതിന് നാം തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ച് വിഗ്രഹാരാധനയുടെ പാളയത്തിന് പുറത്തേക്ക് പോകണം. [Heb. 6:19-20] അത് ഭദ്രവും ദൃഢവും തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുമായി, ദേഹിയുടെ നങ്കൂരമായി നമുക്കുണ്ട്, അവിടെ മുൻഗാമിയായ യേശു, മൽക്കീസേദെക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും മഹാപുരോഹിതനായിത്തീർന്ന്, നമുക്കായി പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. [Heb. 13:13] അതുകൊണ്ട് നമുക്ക് അവന്റെ നിന്ദ വഹിച്ചുകൊണ്ട്, പാളയത്തിനു പുറത്ത് അവങ്കലേക്ക് പുറപ്പെട്ടുപോകാം. [Heb. 4:12] എന്തെന്നാൽ ദൈവവചനം ജീവനുള്ളതും, വ്യാപരിക്കുന്നതും, ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള ഏതു വാളിനെക്കാൾ മൂർച്ചയേറിയതും, ദേഹിയെയും ആത്മാവിനെയും സന്ധിമജ്ജകളെയും വേർതിരിക്കുംവരെ തുളച്ചുചെല്ലുന്നതും, ഹൃദയത്തിന്റെ ചിന്തകളും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും വിവേചിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതും ആകുന്നു. [1 John 5:21] കുഞ്ഞുങ്ങളേ, വിഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങളെത്തന്നെ സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളുവിൻ. [Exo. 33:11] ഒരുത്തൻ തന്റെ സ്നേഹിതനോടു സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ യഹോവ മോശെയോടു അഭിമുഖമായി സംസാരിച്ചു... [Exo. 33:14] അതിന്നു അവൻ: എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം നിന്നോടുകൂടെ പോരും; ഞാൻ നിനക്കു സ്വസ്ഥത നല്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.